

ните ефекти, които произтичат от простотата на израза. Много пъти някои от тях жертвуват формата и художествената идея в полза на римата. За пример в това отношение вземам стихотворенията

Хайдушки песни

Сън сънувах, ой нерадост,
опустяла младост,
гроб в уся, гроб сирашки
под шумата гъста.

Am visat un vis, of, jele !
Tinerete grele,
Un mormînt svrman, pe-o creastă,
Nâpâdit de iarbv.

Заточеници

И ний през сълзи накупели
обръщаме за сетен път
назад, към скъпи нам предели,
угаснал взор - за сетен път
простираме ръце в окови
към нашият изгубен рай ...
горчива скръб сърца ни трови
прощавай, роден край !

Si pentru cea din urmv oară,
plângând privim spre tbrmul mut ...
spre tine, neuitatv tară,
spre tine paradis pier'dut,
întindem mâini încbtusate;
amara ni-i tristetea 'grea,
si înimile-s sfâsiate,
Adio,tára mea !

При румънските преводи на стиховете преобладава значител-